

číslo 50
podzim 1999
ročník XVI.

JUBILEJNÍ PADESA TĚ ČÍSLO!

Země by se měla soudit podle toho,
jak se v ní vede dětem a starým lidem.
(K. Čapek)

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener-Waterloo

*** Málo spokojenosti ***

Přestože 21. století a 3. tisíciletí našeho křesťanského kalendáře začíná až Novým rokem 2001, světu stačí přítomnost tři nul v datu, aby radostně oslavoval tuto událost předčasně, už nadcházejícího 1. ledna. Příští rok se potom, k nemalé radosti snaživých obchodníků, oslaví nové století a Milénium, ještě jednou. Zamysleme-li se ale nad stavem naší společnosti a lidského ducha vůbec, příliš důvodů k radosti vidět není. Mění se zejména povaha demokracie, která se vyrovnává s novými jevy, s novými technologiemi, s novou filozofií. Úpadek rodiny má trvale vzestupný trend. Dnes být ženatý nebo vdaná člověka jednoznačně znevýhodňuje. Pro dnešní firmy je ideálním zaměstnancem svobodný, či rozvedený - bez závazků. Zatímco dříve rodina spíše kariéru umožňovala, dnes ji vážně brzdí. Přitom nikdo lepší instituci pro výchovu dítěte, než je zdravá rodina, reprezentovaná rodiči a sourozenci (nikoliv ale dvěma maminkami na př.) dosud nevymyslel.

Rovněž střední vrstvy společnosti, někdejší pilíře demokracie, dostávají smrtící rány. Zatímco se za poslední půlstoletí výkon světové ekonomiky zvýšil celkem pětkrát, rozdíl příjmů mezi nejbohatší pětinou lidstva a jeho nejchudší pětinou se zdvojnásobil. Dnes vlastní 358 nejbohatších miliardářů majetek stejné výše, jako dvě a půl miliardy méně šťastných lidí této planety. Všechno nasvědčuje tomu, že zprostředkovat přístup k normálnímu a důstojnému životu člověka bude rok od roku těžší a těžší. To je daň za úspěch ekonomiky, která dokáže produkovat stále

DOBRY DEN!

více se stále menším počtem lidí. Jak se ale můžeme radovat z toho, že se sníží potřeba lidské práce, jestliže za nic jiného než za práci nejsme ochotni lidi v naší společnosti důstojně platit? Jestliže si člověk musí svůj život zasloužit prací, co budeme dělat s lidmi, kteří tuto šanci nedostanou? Smutným se zdá být osud už zmíněných středních vrstev. V době dnes už mizících národních států, tyto vrstvy zajišťovaly sociální integraci. Dnes už mezi ohroženými figurují i ony. Jejich vyhlidky v nadcházejících časech mají jen minimální rozměr.

V novém globálním pořádku už nebudou v čele států vlády a volené parlamenty, ale právo rozhodování budou mít jen obchodní dohody a vliv finančních společností. Domácím vládám nebude příslušet ani kladení podmínek zahraničním investorům, neřku-li jejich regulace či kontrola. To ovšem bude znamenat další ztrátu významné části státní suverenity ve prospěch nikým nevolených, nikým nekontrolovatelných a často i anonymních nadnárodních korporací. Smutná zjišťování ale ani ekonomikou nekončí. Letošní rok, okrášlený třemi devítkami, nám bude také v budoucnu připomínat i oslabení naší citlivosti ve vztahu k humanitě a spravedlnosti. Svědčí o tom nová varianta orwellovského newspeaku, který se snaží zastřít tyto hodnoty nálepkou " etické " či "humanitární války ", jak tomu bylo v Jugoslávii. Bombardováním této země spojenci v NATO sami sebe degradovali na úroveň místních fanatických hrdlořežů. Nebude nikdy možné ospravedlnit tyto skutečnosti morálně. Ale čím dříve pochopíme celou tragédii, tím lépe pro obnovu naší těžce poškozené víry v hodnoty našeho společenství. První náznaky jsme už zaznamenali. Francouzský prezident Chirac se už pyšní tvrzením, že vetoval bombardování mostů v Bělehradě. Politruk Jamie Shea obhajuje dodatečně své nepravdivé výroky na pravidelných tiskových konferencích v době náletů tím, že mu dávali vojáci mylné nebo pozdní informace. Kolik lidí bylo ale právě jeho výstupy na obrazovkách klamáno? I prezident Clinton už přiznal, že věřil nanejvýš v týdenní bombardování.

Závěrem se podívejme, co můžeme my, Češi a Slováci, očekávat na prahu Nového roku? Ponechme si na očích tmavé brýle, na růžové ještě nenastal čas. Sdělovací prostředky - tento nikým nevolený, ale vlivný vládce - nám budou vytýkat naše národní chyby, budou zdůrazňovat naše plebejství, budou se sápat na náš historický vývoj včetně Národního obrození, budou se snažit nás rozmělnit v bezbarvou masu hamburgerových spotřebitelů. Už dnes je podobných útoků na naši duši a na naše sebevědomí - na příklad v Lidových novinách, ale i jinde - habaděj. Tvrzení o plebejské podstatě Čechů se pravidelně vyskytuje u domácích moralistů, toužících spoluobčany sepsout z výše své bohorovně vyjímečnosti (vzpomeňme jen letošního projevu našeho pana prezidenta v Budapešti) a také u cizích pánů Franců, kterým se v Čechách špatně vládlo. Nejvíce nám proto do plebejců nadávali rakouští mocipáni a (němečti) nacisté, které nyní, zřejmě úspěšně, vystřídají oficiálové z EÚ. Bohužel za seabemrkačského přispívání vlastních, českých lidí. Spisovatel Mahler jednou řekl, že má pocit, že " jsme nadáni vlastností, kterou má škorpion - uštknout sám sebe ". Nenechte se otravovat očekávanými útoky na náš národ a jeho dějiny, byť byly tyto útoky pod rouškou " nestrannosti " v údajně českých novinách a česky psané. Ono totiž to české plebejství zrodilo překvapivě množství aristokratů ducha. Češi a Slováci nejsou o nic horší, než ostatní! Nedejme se proto lacině známkovat úředním

politologem, i kdyby to sám pan Pehe byl! A hlavně, neztrácejme svoje kulturní a národní povědomí. Nebuďme škorpióny!

Vladimír Bubák

P.S. Autor setrvává ve víře, že ctihodní čtenářové i spanilé čtenářky mu prominou nepřehlédnutelnou dávkou skepse a ujišťuje je, že bude nanejvýš spokojen, shledá-li ji čas jako bezpředmětnou. Cheers!

Naše Kronika

Dne 10. září nás navždy opustila dlouholetá členka našeho Sdružení paní Dagmar Vlachová. Rada našich mladých krajanů si ji pamatuje z jejího působení v České škole, kde počátkem sedmdesátých let vyučovala. Paní Vlachová patřila mezi věrné příznivce našich snah a spolu se svým manželem Jiřím, nechyběla na žádném našem podniku. Čest její památce!

Krajané ve Winnipegu se vypnuli k velkému výkonu. Začali vydávat svůj nový časopis Říčka. Graficky s profesionální dovedností velmi pěkně upraven, s barevnou obálkou, zaujme časopis na první pohled. Obsahově přináší řadu zajímavých článků a informací v češtině, slovenštině i angličtině, které si každý rád přečte. Přejeme redakci, jejíž duši bude bezpochybně i nám známá paní Danka Orihelová, hodně štěstí do náročné, mravenčí práce! Adresa zájemcům: Říčka, 69 Summerfield Way, Winnipeg, MB, R2G 2B2.

Pojeďte s námi cvičit na XIII. Vsesokolský slet do Prahy! Slet se koná na Strahově ve dnech 25.6. - 2.7. 2000 a nacvičování skladeb " Bolero " (ženy) a " Věrná garda " (muži) začalo právě ve Westvale Public School. Cvičí se každé úterý ve 20 hodin večer. Je nutno přihlásit se okamžitě, neboť se musí zajistit letenky a velice výhodné ubytování v Praze. V republice zajišťujeme také řadu kulturních podniků, m.j. návštěvu Národního divadla se slavnostním představením Smetanovy opery Libuše, výlet k pramenům Vltavy na Šumavu a pod. Podrobné informace (i pro necvičící) Vám dodá kitchenerská náčelnice Sokola a členka našeho výboru ČSSK paní Jana Otrubová na tel. 884-9185, nebo Jiří Kořistka 743-7123 a Andrea Ševčíková 579-2683.

Nový Generální konzul České republiky v Kanadě pan Ing. Parkmann nám do Dobrého dne zaslal podrobné informace o novém zákoně o státním občanství některých bývalých československých státních občanů. Protože poměrně rozsáhlá informace už proběhla jak Novým domovem, Satelitem i Kanadskými listy, považujeme její přetištění v DD za opožděné. Měl-li by kdo přece zájem, necht' se spoji s kterýmkoli členem výboru odbočky.

Každým rokem, vždy jednou, naše pokladna pookřeje díky Vám, našim čtenářům, kteří na nás nezapomínáte a dáváte nám své (zaplacené) účtenky firmy Zehr's. Tento velkoobchod nám zlomek Vašich vydání za nákupy velkoryse vrátí, což v praktické mluvě znamená někdy i víc, než dvě stovky na naše výdaje. Děkujeme Vám za Vaše pochopení a naši člence paní Marii Hanzlikové za její pečlivou práci, kterou s účtenkami má.

Mgr. Ruzena Mara

583 William Street,
London, Ontario
N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939
Fax: (519) 434-8182

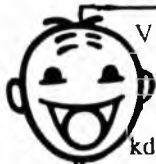

Nové divadlo v Torontě vstupuje do své 30. sezóny, pro kterou připravuje opět tři hry. 5.-7. listopadu generacemi prověřenou, úspěšnou veselohru Václava Štecha " Třetí zvonění ", 3. - 5. března 2000 hru Davida Mameta " Oleanna ", ve které jako hosté vystoupí členové Slovenského Národního divadla, paní Gabika Dzuriková a pan František Kovár. A na závěr sezóny chystá divadlo velké překvapení. Pavlovi Královi už nestačí polykat jen prach prken, která znamenají svět v hereckých rolích, ani vyčerpávající napětí divadelního režiséra. Pro závěr letošní sezóny se nám představí tento Dionýsův milec i jako autor. Ve dnech 28.- 30. dubna uvidíme premiéru jeho zpěvohry " Restituce vodníka Čochtana ". Na všechna představení, bude-li dostatečný počet zájemců, plánujeme vypravit opět autobus. Prosim. hlaste se včas a ZÁVAZNĚ u Andrey Ševčíkové, 579-2683.

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zasílá zdarma všem Čechům a Slovákům u kterých předpokládá zájem. Pokud si nepřejete Dobrý den dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám sdělte prosím změnu adresy! Uvitáme Vaše dopisy, články, zkušenosti a názory, které posilejte editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576-2149. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 20. října 1999 nám (od jara t.r.) poslali dary na tiskový fond této čtenáři, kterým patří náš vřelý dik:

F. Balnar 100,- \$, Prague Deli Toronto, M. Janečková, A. Zogala, Z. Škvorecká 50 ,- \$, manž. Pravdovi, V. Gašpar, J. Audernetová 40 .-, V. a L. Hudcovi, J. Vlach, manž. Horký, manž. Vonkovi (London), Dr. F. Vetiška 30 .- \$, D. Hanousek, J. a D. Lukšičkovi, manž. Škarrečtí, manž. Hnulíkovi, J. Pirko, manž. Hofrichterovi, manž. Šeflovi a J. Slejška 25 .- \$, E. Kratochvilová, H. Obr (Dundas), manž. Vacíkovi, H. Ilčenko, J. Trojan, Jan a Anna Kosovi, F. a V. Rousovi (Moorefield), manž. Novákovi, Jan a Eva Černý, manž. Staňkovi a B. Suda všichni 20 .- \$, J. Poláček (Michigan) US 15.- \$, A. Heidenreichová, M. Vinš, V. Sadílek, manž. Zídkovi, F. Havlik, V. Nohelová, J. a J. Matička (Brampton), M. Maršálek (Waterdown), L. Šandová Tor., M. Richterová, L. Kilián, I. Tůma, M. a A. Černý, Jitka Voková, manž. Engelovi, K. Urbánek, D. Fišlová, manž. Smuclerovi, manž. Marečkovi, O. Mračnová, manž. Branišovi - všichni 15 .- \$, A. Martinek, J. Troničková, V. Peleška, K. Varády, Agnes a Jiří Kosovi, Z. Přišovský, M. Heran, V. Václavková, R. Sudek (Hamilton), J. Šupčík, manž. Kargerovi (St. Jacobs), V. Hanousková, S. Janiček a P. Piňosová - všichni 10.- \$, F. Glaser, V. Klvaňa (Quebec) a nejmenovaný dárce 5.-

V sobotu 4. prosince máme prostory RIVERSIDE MAPLES v ST. JACOBS opět vyhrazeny pro naše české a slovenské děti. Pořádáme pro ně

MIKULÁŠSKOU BESÍDKU,

kde shlédnou loutkové divadelní představení, předvedou své pěvecké, hudební a recitační znalosti, pobesedují se sv. Mikulášem a obdrží tradiční nadílku.

Upozorňujeme rodiče, aby přivedli své ratolesti včas, protože loutkové divadlo začíná ve 13.30 hodin. Pozdní příchody, šoupání židlí a podobně ruší malé diváky i učinkující. Sv. Mikuláš přijde se svým doprovodem ve 14.30 hodin.

Prosíme maminky, aby jako každoročně i letos zásobily občerstvovací stůl svými věhlasnými cukrářskými výrobky a pečivem. A aby Mikuláš měl dostatečný počet dárků pro všechny děti, přihlaste se ZÁVAZNĚ u Marie Vejvodové na tel. čísle 884-1107.

22. října jsme v St. Jacobs přivítali populární skupinu country music "Greenhorns" z Prahy. Bohužel zájezd Honzy Vyčítala a jeho zelenáčů proběhl opět v mezidobí vydání Dobrého dne, a tak jsme vás nemohli na jeho stránkách včas informovat. Přesto nabitá hala Riverside Maples praskala ve švech a nálada byla nadobyčejná. Rozhodně se vyplatí čas od času zavolat členku našeho výboru Káju v Riverside Maples a zeptat se, jaké že se kuji nové pikle! Tel. 664-3602.

Český výtvarný a zábavný kroužek pro děti od 5-10 let.

Začíná již od 23.10 do 4.12 každou sobotu od 4 do 5:30 hod.
Místa jsou limitovaná a proto volejte co nejdříve.
Eva Vejvoda 895-2545. Poplatek \$35.00

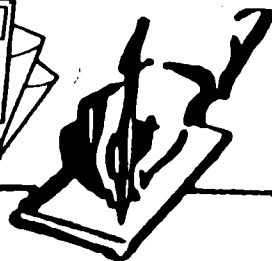
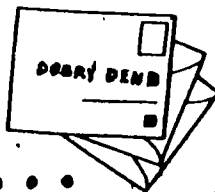
DOBŘÝ DEN

Věstník ČS Národního Sdružení v Kanadě

DOBŘÝ DEN!

NAPSALI NÁM...

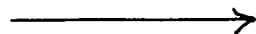

Dobrý den!

Nemohu jinak, než připojit svůj hlas a obdiv pro silný dialog, či spíše polemiku, mezi našimi občany na situaci letošního jara v Jugoslávii. Můj souhlas plně patří těm, jenž na stránkách DD útok proti této zemi odsoudili. A také mnoha, mnoha dalším, s nimiž jsem v diskuzích sdílel společný názor na hanebné bombardování a s ním spojenou prolhanou propagandu našich televizních stanic. Všechno, co odpůrci náletů na Jugoslávii napsali je holá pravda a protože řada mých přátel časopis DD nedostává, vyloudil jsem na člence výboru odbočky deset výtisků navíc - pro velkou poptávku v mém okolí. Autoři článků v posledních dvou číslech tohoto časopisu byli napadeni pro pomnutí smyslů, já mohu ale ujistit, že jsou velice v pořádku a hlavně, že velmi dobře vědí o čem píší, což se ani zdaleka nedá říci o jejich oponentech.

Různost názorů je a bude. Otázkou zůstává, kde a jak jsme k pramenům svých argumentů došli. Názor by měl být podložen důkazem z věrohodného zdroje. Mám velké podezření, že hlavní zdroje informací rezolutních a sebevědomých kritiků článku o strýčku Samovi (č.48) byla a jsou jenom média establišmentu. Tato média jsou vlastněna a tvrdě kontrolována čtyřmi světovými magnáty, sdruženými ve skupinách: Bilderberg group (odtud přišel rozkaz bombardovat Jugoslávii), dále Club of Rome, Round Table a Trilateral Commission, založena v USA roku 1974 dvojicí pánů Rockefeller - Kissinger. Kdo jsou členy těchto mocenských skupin? Proč se pravidelně schází? Vědí o nich podporovatelé razantního bombardování na Balkáně? Copak jim říká jméno Adama Weishaupta, kdysi, v roce 1776 učitele kanovního práva ve Vatikáně, od něhož se táhne jako červená nit dějinami myšlenka Novus Ordo Seclorum - New World Order? Jestliže o těchto politických a ekonomických silách chybějí znalosti, pak není půdy a tím možností k jakékoliv výměně názorů. Zájemcům o zmíněné problémy rád doporučuji zdroje: Prof. Quigley: " Tragedy & Hope ", Des. Griffin: " Descent into Slavery " a od téhož autora " Fourth Reich of the Rich "

Přímým důkazem o nevěrohodnosti informací na CBC byl pořad na téže stanici 8. září: kanadská reportérka se vrátila po řadě týdnů zpátky do Kosova, kde měla v době bombardování a náletů interview s mladou albánskou, anglicky dobře mluvící dívkou, která tehdy svědčila do kamery o vlastních utrápách, o vypálení jejího domova a o zavraždění ostatních členů rodiny Srby. Nyní po řadě týdnů vyhledala naše redaktorka dotyčnou mladou Albánku znova a ke

svému velkému překvapení ji našla v kruhu kompletní, spokojené, údajně vyvražděné a dávno místními plačkami oplakané rodiny v údajně vypáleném domě a do očí se jí smějící. Na požadované vysvětlení dívka přiznala, že původní verzi svého interview vykonala na žádost vyšších členů KLA, konkrétně místního lékaře. Všichni lhali a odůvodňovali to potřebou ovlivnit dostatečně Západ pro své záměry. Kanadská reportérka program uzavřela spojením, že jde o další komedii a la Clinton - Lewinsky.

Rozlišuji dva druhy příznivců útoku na Srby. Jedni později možná poznají co bylo pravdou, druzí tu pravdu znají, ale musí poslušně hájit linii. Tak, jako kdysi naši soudruzi.

In politics nothing happen by accident!

Josef Horký, Kitchener

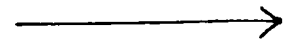
Pozn. editora:

Letošní konflikt na Balkáně nám potvrdil tradiční rozdělenost Čechů do (nejméně) dvou táborů. " Pod oboji či pod jednou ", pro Rukopisy nebo proti Rukopisům , Spartané či Slávisté - mezi námi vždy každý najde, často i k vlastní radosti, správného oponenta. Tímto zjištěním Dobrý den uzavírá polemiku o Jugoslávii a děkuje za nevšední zájem, protože to nejhorší, co může kterékoliv periodikum potkat, je právě nevšimavost. A na tu si DD stěžovat nemůže.

Dobrý den!

Musím říci, že máme štěstí na dobré sousedy. Na obou stranách. Rozhodně ani jeden z nich nevyvíjí žádnou nepříjemnou aktivitu. Až na tu a tam příležitostný večírek, který se pravidelně protáhne na přesvečerku a posléze jitřenku. Mám k tomu porozumění - po práci zábavu. Nikomu ji nezávidím. Ale jak říkám, nic vážného. Až na jednu neobvyklou příhodu, nedávno. Soused Dejv si rád zve kámoše k pokecu a popítí a když mě zahlídne, hned mě volá a představuje. Zrovna o to nestojím, ale co by člověk neudělal pro dobré sousedství, jak kdysi rozhlášovali agrárníci. Tentokrát to ale bylo jinak. Řekl jsem svoje jméno, kanadskou formu ovšem, nikoho nechci trápit nevyslovitelným originálem. Onen člověk, co jsem mu byl představen, jako když do něho uhodí: " a vodkaď ty seš? " Ale o to mu vůbec nešlo. A tak jsem přidal, že už jsem tu nějakých dvacet let, abych upevnil důvěryhodnost a smysl přináležitosti. To přidalo pouze paliva do ohně. A to si dovoluješ mít ještě akcent ? " on mi na to vece. Briskně mne zprádnul, že mám přízvuk a že mu tak ničím jeho kanadskou kulturu. Uel, musím se přiznat, takovou uvítací frázi jsem zrovna nečekal. Řekl jsem si, , to je unikátní příležitost, uvidíme co se z toho vyvine. A na místo otočení zad jsem se napůl idiotsky snažil tomu proletáři vysvětlit, že můj akcent není mou volbou, a že mám za to, že všichni, kdo sem přišli v dospělosti, ho mají. Reakce byla samozřejmě - " nezaujímá ". " Akcent, to mají cizinci naschvál, aby nás našťvali! " Následovala tiráda o tom, jak všichni (kromě snad pravorodilých Angličanů a Francouzů) rozkládají tuto

zemi tím, že chtějí měnit pravidla přistěhovalectví. Uvedl dvě nespecifikovaná " pravidla ", neb to byl počet prstů, kterých byl zvyklý užívat. Kdo vi, možná myslel oturbaněné policajty a nezřízený příliv právě vylodilých Aziatů. Také se mne, mezi jasnými náznaky, že se nemíni se mnou vážně bavit, jakoby z milosti dotázal: ' a co tu chceš ? " Odvětil jsem, že tu chci umřít. To bylo už ale na dotyčného " redneka " příliš. Znechuceně se odvrátil. Tu mě napadlo, že by bylo dobré " zčekovat " si s kým mám tu čest a tak jsem se jej otázal, jaká že je jeho "kultura". Nejprve se zdál mou drzostí omráčen, ale na to vysypal, že je tu už nějakých tři sta let. Nenadchnul mě tím a dal jsem mu to vědět. Vypadal tak nanejvýš na pětáctýřicet. Hned ale bude jasno, proč jsem " inkvajroval " ohledně té " kultury ". Věděl jsem přesně co se seběhne, protože toto je šablonovitý průběh události sousedových přesvečerek. A tak také bylo. Kolem druhé hodiny po půlnoci dostala " kanadská " kultura mého souseda a jeho vlasteneckého hosta, ten předpokládaný průběh. Ožralé vyřvávání, mlácení dveřmi, nezřízené tlevení a nepochybně, perla anglické slovesnosti v kanadském podání, přímo importovaná ze samé matky hrdé Anglie - přehršelné (útlocitný čtenář necht odpusti) " fakování ". Takže povídám ženě: " a zase jsme u toho samýho, kanadská kultura ". Druhý den, lépe řečeno později toho dne, se mě soused omluvil, že on ten člověk má " práblem " a že vlastně ani jeho přítelem není (což jeho žena ochotně dosvědčila), že je přítelem jeho matky. Zda jeho matka je jeho přítelkyni se nezmínil.

Uprímně řečeno, moc vážně to neberu. Je mi to povyražením v tomto blahobytném, leč fádším životě. A nechci vůbec tvrdit, že všichni domorodci jsou blbci (rednecks). Je tu zajisté plno dobrých a k přistěhovalcům tolerantních lidí. I dole na jihu, u našich sousedů, jsem měl možnost potkávat blbce, přinejmenším porovnatelného kalibru. Vzpomínám na jednoho, který mi tvrdil, že Kanaďané už žádní v Kanadě nejsou. Co tam prý viděl, byli jenom cizinci, kteří údajně pracují a jsou-li tam ještě Kanaďané, tak ti asi sedí doma a jsou na " velféru ". Proto nejsou vidět. Nikdo by to výstižněji popsat nedokázal. Dalo by se říci, že měl vynikající pozorovací talent. (Podle mého odhadu musel být zmíněný aspoň veledrakem Kukluxklanu. Představoval jsem si ho v obřadní kápi, horličích proti cizincům všeho druhu.)

Když se na to člověk podívá jiným pohledem, musí přiznat, že je asi lepší, že máme diktaturu bank než diktaturu proletariátu. Mohli bychom dopadnout jako na Východním Timoru.

Z. Přišovský, Kitchener

PLÁNUJETE KOUPIŤ, PRODAT A NEBO PRONAJMOUT

Domek, pozemek, investiční objekty, průmyslové, obchodní, kancelářské prostory?

v případě Vašeho zájmu odborně poradí a zprostředkuje!

Alice Stangl - Residential Group

Tel: 519-578-6220

Rudolf Stangl, C.E.T. - I.C. & I. Group

Fax: 519-578-8009

Sales Representatives

Res: 519-893-5096

ROYAL LEPAGE REAL ESTATE SERVICES LTD., BROKER

1183 KING ST. E.

KITCHENER, ON N2G 2N3

E-mail: r.stangl@sympatico.ca

DOBRY DEN!

Vážený pane Bubáku,

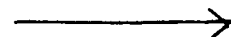
v úvodu tohoto dopisu bych se Vám chtěl představit. Mé jméno je Petr Lang a dozvěděl jsem se o Vás od našeho společného známého pana Josefa Poláčka. Dal Vám mé texty týkající se dnešní politické situace v České republice.

Od jejich napsání uplynulo asi třičtvrtě roku a základní rozložení politických karet se nijak nezměnilo. Někdy vypukne hysterie kolem palčivé otázky (v poslední době to byly růst preferencí KSČM a skandály s financováním v ČSSD), ale ty nikdy nezpůsobí významnější posun, a už vůbec nerozvlíni stojaté vody české politiky. Velmi mne zajímá, jak se vy, naši krajané, díváte na dnešní situaci v Čechách a na Moravě. Z vlastní zkušenosti vím, jak je zajímavé konfrontovat vaše představy o demokracii, které jsou jistojistě ovlivněny anglosaským modelem, s představami občanů ČR, pro které, s výjimkou těch, kteří zažili I. republiku, je demokracie naprosté novum, po tolika desetiletích totalitních režimů.

Přiznám se, že mi vadí, jak neustále žehráme na nedokonalosti demokracie, neustálá neochota spoléhat se také trochu sám na sebe, mít sebeodpovědnost. Bohužel, podle sociologických výzkumů začínají v naší společnosti převládat lidé, kterým se, podle jejich vlastního názoru, dařilo za komunistického režimu lépe než dnes. Bůh ví, kolik desítek let bude trvat naše přeměna na občanskou a otevřenou společnost. Někteří žurnalisté se snaží dávat naše skuhrání do souvislosti s celosvětovým poklesem míry důvěry v demokracii (viz výzkumy Princetonské univerzity), jenže ten, pokud skutečně existuje, má zcela jiné důvody než náš. Opravdu nemůžeme srovnávat naše demokratické batole se zavedenými demokraciemi typu Severní Ameriky a západní Evropy.

Polistopadový vývoj zaznamenal více vítězství než proher a to by mělo být neustále připomínáno. Nemusím tisíckrát souhlasit se způsobem vlády ČSSD, ODS nebo někoho jiného, ale nesmím zapomenout, že jsou to neoddiskutovatelně zvolené subjekty v demokratických volbách, tedy způsobem, o kterém se nám mohlo před 10 lety nechat jen zdát. K demokracii patří kritika, jakkoliv tvrdá, ale musí být korektní a oprávněná. Byl jsem až zaražen, když jsem na BBC zaslechl slovní útoky britských konzervativců na labouristy a vice versa. Pochopitelně, že se nevyskytovaly vulgarity ve stylu Miloše Zemana, ale i tak jsem byl šokován.

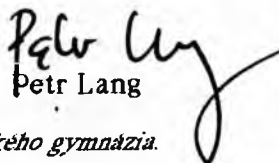
Krajanská periodika nejsou v České republice nijak zvlášť rozšířena (snad kromě internetem šířených Kanadských listů), což je dle mého názoru velká škoda. Myslím si, že by české společnosti velmi prospěla jakási zpětná vazba ze zahraničí, reakce na poslední vývoj etc. Toto zde strašně chybí. Převážná část českých nejpopulárnějších médií se uzavřela na malém území, a místo toho, aby se

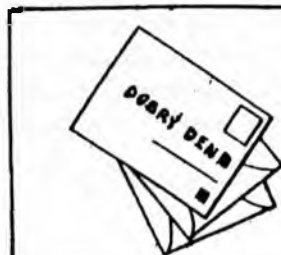

věnovala naší pozici ve světě v Evropě, sleduje každý den počet zabitých na silnici, v jaké zoologické zahradě se narodil nový párek šimpanzů a podobně. Vlastně celý náš vztah k emigrantům je značně ambivalentní, jako kdyby se jich někteří z nás přímo báli. Ony trapné tance kolem tak samozřejmých občanských práv jako volit a být občanem ČR, jsou toho výmluvným důkazem. Role voličů v zahraničí se opět ukázala důležitou po rakouských parlamentních volbách, kdy právě jejich hlasy pomohly snížit náskok Jörga Haidera na pouhých 400 hlasů.

Mnohokrát děkuji i za Vaše povzbudivá slova. Vězte, že je nás zde více takových a ještě lepších. Chtěl bych vás ještě požádat o radu, jak by se daly Vaše krajanské noviny sehnat v Čechách.

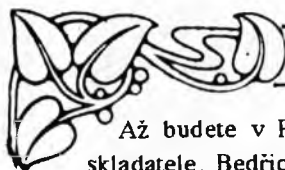
S pozdravem

Petr Lang

Poznámka:

Pisatel je šestnáctiletým studentem plzeňského gymnázia.

Pozvání do Muzea Bedřicha Smetany

Až budete v Praze, neměli byste vynechat návštěvu muzea našeho geniálního hudebního skladatele, Bedřicha Smetany. Muzeum se nachází na Novotného lávce na vltavském břehu, v těsné blízkosti Karlova mostu, v místě, odkud je jeden z nejkrásnějších pohledů na řeku Vltavu a na panorama Pražského Hradu. Od roku 1936 zde sídlí v historické budově bývalé Staroměstské vodárny postavené v letech 1883 - 1884, která patří k nejkrásnějším novorenesančním budovám v Praze. Za zmínku také stojí, že v těchto místech prožil své mládí další vynikající český skladatel, Mozartem obdivovaný Josef Mysliveček, jehož otec tu měl v polovině 18. století mlýn.

V květnu 1998 zpřístupnilo muzeum novou, ve své více než šedesátileté historii v pořadí již třetí stálou expozici o životě a díle zakladatele české národní hudby Bedřicha Smetany. Obsah expozice zachovává klasickou monografickou podobu, soustředěnou na život a tvorbu skladatele, její výtvarné řešení je však veskrze netradiční. Prostor je tematicky i architektonickým řešením rozčleněn do čtyřech částí. První je věnována Smetanovu dětství, studiím, uměleckým začátkům v Praze 1. poloviny 19. století a jeho pětiletému působení v Goteborgu ve Švédsku, na něž navázaly jeho koncertní cesty do Německa a Holandska. Druhá zachycuje Smetanovy aktivity v letech 1862 - 1874, jimiž se významně podílel na budování pražského hudebního a kulturního života. Ve třetí části je dokumentováno poslední období Smetanova života, kdy po ohluchnutí žil

a tvořil mimo Prahu, v rodině své dcery, v jabkenické myslivně u Ml. Boleslavi. Smetanovým stěžijním dílům (všech osm oper, cyklus Má vlast, smyčcový kvartet " Z mého života ", vrcholné klavírní cykly a vokální skladby) jsou věnovány " partitury " s dokumenty k jejich vzniku a osudům umístěné na zvláštních notových pultech, které je možné si od dirigentského pultu pomocí speciální laserové taktovky ozvučit ukázkami ze Smetanovy tvorby podle vlastního výběru návštěvníka.

V expozici jsou vystaveny v kopiích ukázky ze Smetanovy korespondence, deníků a notových rukopisů, množství dobových vyobrazení a dalších písemných i tištěných dokumentů. V originálech jsou tu portréty Smetany a dalších členů rodiny, některé jeho osobní památky a čestné dary, které dostal od svých ctitelů, a klavír ze Smetanova majetku. Základ sbírek muzea tvoří Smetanova pozůstalost zakoupená státem od rodiny v roce 1928 a v průběhu dalších let systematicky doplňovaná. Vznikla tak důstojná kulturní instituce, kterou by byl hřích nenavštívit zrovna třeba příští rok u příležitosti Sokolského sletu!

Dr. Olga Mojžišová

Pozn.

Editor muzeum Bedřicha Smetany navštívil a prohlídku všem doporučuje!

Muchovo múzeum

Návštevník Prahy so sebou odnáša spústu krásnych a hlbokých dojmov. Jedným z miest, ktoré zanechalo podobné dojmy na mňa bolo novootvorené múzeum, venované svetoznámemu predstaviteľovi českej secesie, Alfonsovi Muchovi. Nakoľko patríam medzi obdivovateľov tohto známeho umelca, s nadšením som sa vybrala do jeho múzea.

Múzeum Alfonza Muchy sa nachádza priamo v srdci mesta, v rekonštruovanom Kaunickom paláci v Panskej ulici. Jasné a svetlé priestory múzea sú vhodným prostredím pre diela, ktoré sa vyznačujú svojou krásou, harmóniou farieb a sú plné predstavivosti a detailov. Prehliadka majstrových diel zanechá v človeku hrdosť a pýchu na zem, ktorá zrodila toľkých veľikánov.

Expozícia múzea Alfonza Muchy je stála a pozostáva z približne sto diel. Nájdete tam olejomaľby, kresby, litografie, pastely, dekoratívne panely, plagáty pre časopisy, výstavy a divadlo, sochy a fotografie. Dozvedeli sme sa, že niektoré z vystavených exponátov pochádzajú z Muchovho vlastného domu a boli vystavené po prvýkrát. Čo na mňa najviac zapôsobil bolo jeho farebné litografie. Umelcovo smelé a harmonické používanie farieb a jemná kompozícia bola

ALFONS MUCHA

skutočne obdivuhodná. Jeho grafiky, ktorými sa vlastne preslávil, majú svojský pôvab, krásu a silu.

Čo dalo podnet vzniku tohto múzea? Veľký záujem o jeho práce doma a v zahraničí motivoval spoločnosť COPA a Muchovu nadáciu, (vedenú vnukom maliara, Johnom Muchom, žijúcim v Londýne), aby umožnili širokej verejnosti prístup k jeho tvorbe. Je známe, že sám Mucha veril tomu, že umenie má byť prístupné pre každého a z toho dôvodu prijímal toľko zákazok, koľko len mohol zvládnuť. Tým mu často neostal čas na prácu, ktorú považoval za svoju vážnejšiu - a to olejomaľby a nástenné maľby.

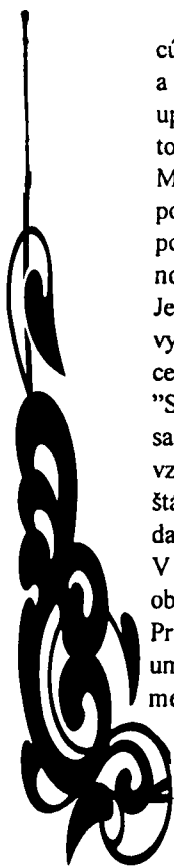
Návštevníci múzea majú možnosť nahliadnuť do života A. Muchy z dokumentárneho filmu, premietaného na videu v niekoľkých jazykoch. Film vystihuje spätosť umelca s 19. storočím, jeho vernosť estetike a ideálom svojej doby, ako i jeho dôležitú rolu vo formovaní štýlu, známeho ako French Art Nouveau.

K múzeu patrí aj obchod s Muchovou tvorbou a výberom lákavých predmetov secézneho štýlu. Škoda len, že ponúkaný tovar obsahuje predmety komerčného charakteru, ktoré nevyjadrujú vznešenosť a pôvab umelcovej tvorby. Návštevu múzea Alfonsa Muchy v Prahe vrelo odporúčame všetkým milovníkom umenia a krásy.

Pre mladšiu generáciu, ktorej meno Alfonsa Muchy nie je známe, pokúsím sa aspoň v krátkosti spomenúť dôležité údaje o jeho živote.

Alfons Maria Mucha sa narodil 24.7.1860 v starom moravskom mestečku Ivančiciach, ako syn súdného zriadenca. Jeho talent sa začal prejavovať od ranného detstva. Hovorí sa, že kreslil skôr ako chodil. Jeho matka mu často vešala na krk ceruzku, aby si s ňou mohol kresliť, keď lozil po zemi. Je známe, že škola ho moc nebavila a dobré známky mal len z kreslenia a zo spevu. Napriek jeho zjavnému talentu, na Akademií výtvarných umení v Prahe prijatý nebol. Neúspech ho prinútil prijať miesto pisára u Ivančického súdu. Tu sa mladý Mucha "zabával" maľovaním karikatúr obžalovaných a žalobcov, čím sa samozrejme zdiskreditoval. Po dvoch rokoch sa šťastie na neho usmialo a dostal prácu u viedenskej firmy, ktorá vyrábala divadelné dekorácie. Mucha tam pracoval necelý rok, keď Ring Theatre, hlavný zákazník jeho zamestnávateľa, vyhorel. Prepustený 20-ročný mladík sa potlkal po Rakúsku, dokiaľ mu vydržali peniaze. Napokon mu neostalo nič iné, ako sa vrátiť domov, do Mikulova. Tam robil, čo sa mu naskytlo, - od divadelných dekorácií, cez drobné portréty, až po maľovanie izieb. Výzdoba zámku a portrétovanie pre knieža Belasi a neskôr pre jeho brata ktorého zámok sa nachádzal v Tyrolsku, priniesla Muchovi vytúžené ovocie. Výtvary tohto mladého amatéra si všimol viedenský maliar profesor Kray, ktorý presvedčil knieža, aby sa stal Muchovým mecenášom. A tak sa Mucha konečne stáva študentom Akadémie umenia v Mníchove a Paríži.

Jeho veľká kariéra začala v roku 1894, kedy navrhol plagát pre divadelnú herečku Sarah Bernhardtovú. Táto, hádam v tej dobe najslávnejšia dáma Fran-

cúzska, bola plagátom tak nadšená, že okamžite podpísala zmluvu na šesť rokov a to nielen na plagáty, ale aj na kostýmy a výpravy. Čím jeho práca najviac upútala pozornosť, bolo nové prevedenie plagátovej tvorby. Parížske plagáty sa totiž v tej dobe vyznačovali krikľavými farbami a "pouličným štýlom. Mladý Mucha do nich vniesol estetiku a vznešenosť. Jeho plagáty mali úzky, podlhovastý tvar, jemné pastelové farby a efekt aureoly okolo hlavy maľovanej postavy. Muchova sláva vzrastala. Nasledovali výstavy, pochvalné články v novinách, veľký ateliér a mnoho zaujímavých zákaziek.

Je známe, že Mucha pôsobil aj v Amerike, kde popri maľovaní portrétov aj vyučoval. V roku 1910 sa vrátil do Prahy, kde sa mu podarilo uskutočniť jeho celoživotný sen, - prácu pre vlasť a Slovanstvo, v podobe **Slovanskej Epopeje**. "Slav Epic" pozostáva z 20 monumentálnych plátien z histórie Slovanov. Mucha sa zaslúžil o výzdobu Primátorského salónika Obecného domu v Prahe a po vzniku republiky v 1918 návrhmi prvých bankoviek, poštovních známok a štátného znaku. Stal sa autorom návrhu na farebné okno katedrály sv. Víta a rady ďalších prác.

V 1939 bol zatknutý gestapom. A. Mucha zomrel 14.7.1939, štyri mesiace po obsadení Čiech a Moravy nacistickými vojskami.

Pri našej návšteve Vyšehradského cintorína sme vzdali vďaku tomuto veľkému umelcovi, ktorý romanticky miloval svoju vlasť a ktorého dar českému ľudu a mestu Prahy je skutočným "historickým básnením".

D.Orihelová

Krajská kulturní instituce
Video El-Canada otevřela půjčovnu
českých a slovenských filmů na
videokazetách v restauraci METRO
na Victoria Street. Půjčované za
jednu kazetu na jeden týden je 5 \$,
pokuta z prodlení 1 \$. Navštivte
METRO, jistě si vyberete filmy se
svými oblíbenými herci !

Metro Restaurant

164 Victoria St. North
Kitchener, Ontario N2H 5C6
(519) 578-9189

DOBRY DEN!

Čtvrtletník Čs. sdružení v Kitcheneru

JITKA VOK, N.D.

DOCTOR OF NATUROPATHIC MEDICINE

907 FREDERICK ST
KITCHENER, ON.
N2B 2B9

HOME TEL. (519) 578-1387
OFFICE TEL. (519) 743-0411

satellite **1-416**

Čtveřtýdeník, který informuje nejen o událostech v Kanadě, ale i v České republice a na Slovensku.

Rovněž zde najdete zprávy o tom, co chystá torontské Nové divadlo. V každém čísle jsou nejnovější výsledky z kopané i hokeje, rozhovory s našimi hokejisty, včetně tabulky, jak si vedou v NHL.

Můžete si objednat na telefonním čísle (416) 530-4222 nebo na adrese: Satellite 1-416, P.O.Box 176, Station "E", Toronto, Ontario M6H 4E2.

– informace z domova – pohledy z exilu –
– zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě –

NOVÝ DOMOV

Předplatné na rok 1998:

Kanada \$32; USA \$40; pro ČR - 600 Kč

Předplatné v dolarech zasílejte na adresu: Nový domov,
450 Scarborough Golf Club Rd.,

Scarborough, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557 * FAX: (416) 439-4354

V ČR: Komerční banka, Spálená 51, 111 21 Praha 1,
název účtu: Masaryk M.I. Canada,
číslo účtu: 400 144 011/0100.

HLEDÁTE SPOLEHLIVOU JISTOTU A

OGHRANU ?

Na váš život, auto, dům, business i jiný majetek tu nejlepší cestu pojištění vám nabízí Marie a Roman Plókovi. Volejte kdykoli telefon 748-0984 nebo 748-5247.

*Všem našim členům, příznivcům a přátelům,
jakož i všem lidem dobré vůle přejeme
radostné Vánoce a šťastný Nový rok 2000 !*

Váš výbor ČSSK v Kitcheneru

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant v
romantické St. Jacobs Country, kde

KAŽDÁ NEDĚLE JE SVÁTKEM!

Studené a teplé buffet
démáci polévky
české a slovenské speciality a zákusky
vyhlášené kvality!!

Cena menu \$ 9.95, děti polovinu.

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat
názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje
právo příspěvky upravit a zkrátit podle
potřeby

